

Universitätsbibliothek Wuppertal

Plvtarchi Chaeronensis Moralia, Qvae Vsrvpantvr

Svnt Avtem Omnis elegantis doctrinæ Penvs : Id est, varij libri: morales, historici, physici, mathematici, denique ad politiorem litteraturam pertinentes & humanitatem : omnes de Graeca in Latinam linguam transscripti summo labore, cura, ac fide

Plvtarchi Chaeronensis Ethicorum Sive Moralium

Plutarchus

Impressum Francofor. ad Mœn., M.D.LXXXII

In librum primum

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

urn:nbn:de:hbz:468-1-351

Bona pars huīis capitīs refertur ab Eusebīo lib. XIV. ἡστεραστη. εὐαγγελικῆς. qui volet, cōparabit. mihi enim omnem lectionis diuerstatē annotare non libet, itemq; ordinis.

5. Rem creare nullam potest.] Ad verbum, actū esse non potest. recte enim pro Eρέψα, ἐρέψεις. Euseb. & pro ὑποένται, ὑπόθη: quod significantius videtur, & mox pro ἐπείχει, ἐμπείχει, quod malo.

6. Colligendo.] κατὰ τεχνοτικήν. τεχνοτικήν est in manuscripto. ad rem, perinde est: sed sequentia τεχνοτικήν probant. Intra 7. Percipitur sensu.] ἐδὴ μέρες εἰσιν ἀνάδοσι. Vox ἀνάδοσι, si autor voluit propriè loqui, hic flare non potest: si proprietatem neglexit, falsam sententiam gignit. Sola enim indiuidua sentiuntur, nedum ἀνάδοσι illo modo dici possint. Enimvero philosophica & analytica rationes docent αἰδοῖο esse legendum. & pro ὅδεis, lego ὅπερ τὸ πνεῦμα vocat Aristoteles indiuiduum speciei, hunc hominem, verbi gratia Plutarchum, Xylandrum. Scriptus hic mendositate impressus non cedit. interpretem saluo honore hic non moror. Denique mutillum esse locum de Pythagorica philosophia satis liquet.

Cap. III. 9. Concreuit] συνέσκεψε non συνέσκεψε sane nostrum etiam cum indice melius congruit. apud Eusebium lib. prepar. XV. pro συνέσκεψει ημαπομένω, legitur ἐργάπτων. cap. eodem βαρύτατα, πάντως. Euseb. βαρύτατα πάντων.

Cap. v. 9. Ocioſam esse materiam.] ἀργῶ ἔνει τῷ ψάλτῳ pro his verbis est, etiam in Aldino, vox una ερχεται, quod mendum animaduertere non ignaro veteris philosophia erat facile, neque fefellerat Budaeum interpretem. mea lectio est manuscripti Codicis, & Eusebiana. Paulò ante τὸ σωματικὸν, Euseb. τὸ σωματικό. Prὸ δὲ τὸν Πλάτωνον.] Idem τοῦτο dicitur.

In cap. vi. 10. Chelæ.] αἱ δὲ ἐπιστήχησαν. Sic emendassem etiam si non extarent apud Aratum hi versus. § 45. in Arato autem

to autem pro metra & canticis legitur καὶ νῦν αὐτὸν. Sed quid attinet ea annotare, cum φαινόμενα Arati sint in manibus omnium? Manuscriptus pro αἰγαλοερπῖ habet αἴγαλοερπῖ. sed illud est magis poeticum. In fine huius capituli legendum, superiore, & recte habere censuerunt scribendum enim fuit non κάλος, sed κάλος ἔχειν, ut est perspicuum in manu scripto. neque ullo modo quadrat κάλος. In Hesiodi versu non video cur πρέσοθ, quod principem significat, unde Homero Iupiter θεός πρεσός, Creumag fecerit Budanus. Est enim epitheton, non proprium.

Cap. vi. 12. Melius.] ὁ μῆλος, hoc recte corrector reposuit, cum Aldinus & Scriptus codex legant μιλησίον. quo modo etiam apud Suidam priore loco legitur. Citat & hac Eusebius, & μῆλος habet. De Euemero vide annotata in Istdem Plutarchi, à nobis. Callimachi versus sunt scrazentes, & constant si pro χάλκεον legas χάλκου. aut potius sequare manuscriptum codicem, vbi pro τάλαι est ταλαιὸν (tamen si τὸν τάλαιον χάλκου elegantius sit, quam τὸν ταλαιὸν χάλκεον.) ex eodem pro ἀλέες, legi ἀλέες. atque ita etiam Budeum video legisse. Veritatem conferri. pro Λύχει in manuscripto est Λύχει. Equidem quid sit Βιτατα Λύχει, non satis video. fortassis eo sensu est dictum, quo Terentius homines frigere dixit: ut intelligas, Euemeri libros ad suburbanum fanum prostituisse ac friguisse. Versus hi apud Eusebium sunt omitti. Sequentia de Sisypho confusa sunt. quis enim est ille, qui ἀνηρέσθω φοσίν; In Callimachi versuscriptus πέζαι ante δαιμονι penit, ut sit pentamer: — εἰ δέδυσι δα

Γ' δέ οπήρεξαι τάντα δεών Διωνατὸν.

13. Deum in igne.] Δημόκριτος νοῦν apud Eusebium: Δημόκριτος, δέδυσι πνεὺ σφαιροζῷη πλῶ Θέος μου Λύχει. quæ lectio est haud dubie genuina. Ceterum non exprimitur, cuius sit hac sententia.

14. A materiae.] οὐδὲν τὸν ὑλικὸν παραλάβεται, quod pro dativo singulari restituendum est.

Ibid. Primum ortus.] πρῶτον γνέσθαι, non πρότην. Sic manuscriptus & ipsa ratio. Euseb. lib. 15. hanc vocem omisit.

Cap. x. 14. Corporis expers.] legendum εἰτα ασθεντός. Aldus & noster σώματός. quod correxerat facile, etiā scriptus liber nos nō monuissebat. Sed & Eusebius recte habet. Ex quo & re ipsa didici μὴ expungendum, & καὶ ante τοῦ inse- rendum in hac finitione. Iam ἔξω γεγονός οὐ τὸ δὲ lego cum Eusebio, pro ἐξ ἐν γεγονός τὸ οὐ. θ. quae verba nullum sensum significant, ideoq; ea Budaeus dissimulauit. Illa autem sic intelligo, Aristotelem alienum fuisse à sententia, qua mundum à Deo creatum dicit.

Cap. xi. 15. Cuius esse etus est.] τὸ ἀποτέλεσμα, lego δὲ ἀποτέλεσμα, rationem & usum lingua Graeca respiciens. Post Pythagora nomen, intercidit relatio eius sententia quam eandem Aristotelis fuisse non arbitror.

In xv. Cap. 16. Locorum.] pro τροπῶν legendum dico τροπῶν. Nota est (ne longum faciam.) Hippocratici libelli hac de re inscriptio.

16. In mundo vacuum.] οὐδὲν περὶ παντὸς. Notissimum est Empedocle versib. suam Physiologiā scripsisse. Itaq; sic legerem: οὐδὲ περὶ παντὸς κενὸν πάντα, οὐδὲ παντούν. aut κενὸν, ut apud Homerum,

Kενὸν οὐχει.—

Capite proximo. 16. Receptaculum.] lego αἰσχρεύλων. Sic & Aldus & manuscriptus. non αἰσχρεύλων, quid inter sit, notum est. itaque & supra legendum cap. 9.

17. E minutis construunt.] κατὰ συναθροισμὸν lego, ex manuscripto. noster & Aldus μετά: propositio hic locum non habens, & pro altera ob notarum similitudinem κατὰ & μετά introducta.

Latio -

18. 5. Lationem.] καὶ τὸν φθορὰν legitur, euidenti falsitate. certè φορὰν scribi debuisse, ère ipsa liquet.

IN LIBRVM SECUNDVM.

19. 16. Brevis recensionis.] Huius libri inscriptio in manuscripto est, Περὶ τῶν ἀρεσκόντων τοῖς φιλοσόφοις, φυσικὸν λόγον μάτων ἐπίλογος, Βιβλίον 6. quomodo etiam in indice horum librorum est in nostro codice. & sanè de natura tantum obscuritate, non alijs item Philosophiae partibus Philosophorum sententiæ referantur, idq; etiam prefatio præfert, vt hic esse genuinus operis videatur index.

20. 1. Et à prouidentia.] Nam apud Eusebium huius capituli inscriptioni additur, καὶ τρονια διοικέμεν. Placet. Cap. IIII. αἰθντὸν γὰρ ἔνεται θεὸν. Eusebius melius, οὐ πομ. & cap. 6. inscribit, Α' τῷ τοις τρόπῳ. non σοχέσ. & deinde τὸν φάραν τὸν σφύρας, vbi nos habemus τῇ βούη τὸν τετραφόρας.

21. 13. Ex lumine & tenebris,] legebatur ἀλλήλας. Sed Eusebianam lectionem reposui perspicue cōstanteām, μικτὰς ἢ ἀλλας. Idem rectius habet superiore versu εἴσι ἀλλήλας. num & scriptus habet εἴσι ἀλλήλας. Pōst quintum scilicet corpus.] Legi enim τέμπον γέ τι σῶμα, que perspicue vera lection apud Eusebium, non dicit p. & αἰδερα omnino cum eodem legendum pro dēpa.

22. 6. In libro primo.] εἰ τῷ τρόπῳ τοις κενώς. manuscriptus melius videtur distinguere, εἰ τῷ τρόπῳ. Περὶ κενῶς Α' εἰς. &c. Sed falsa sententia Aristoteli tribuitur, vt & huic alijs. At enim Eusebianam lectionem cur non appono, cum sit haud dubiè genuina? τοὺς τὸν θάλασσιν. εἰ τῷ τρόπῳ τοις κενῶς Α' εἰσοτέλεις μηδὲν τὸν κενὸν. Inscriptit autem capitulo modō sic, Περὶ θέτος.

Cap. XI. 22. 16. Euseb. inscribit Περὶ φρανοῦ. Atq; eiusdem libri autoritate fretus τὸν ἔξωθεν ζωντὸν τὸν legi, & Depono. p. ijs que & inepta erant & vbiq; recepta τὸν ἔξωταῦτα γνήσια.

Et vide-